למה אין טיגריסים בפורטו-ריקו

פ.צ.ניקולסון

לפני הרבה זמן, באי פורטו-ריקו, ישבו שלושה ידידים, טוקאן, קוף ועכבר, ודיברו על הבעיות שגורם להם הטיגריס. הם פחדו לשתות מים מהנהר, כי הטיגריס תמיד גירש אותם. הקוף לא יכול היה לקטוף בננות מעץ הבננה כי הטיגריס תמיד שכב מתחת לעץ הזה. טוקאן לא יכול היה לקטוף אגוזי פונגו מעץ הפונגו, כי הטיגריס ניער את העץ כל הזמן. החיות התיעצו איך להתפטר מהטיגריס. הם חשבו שצריך למצוא תעלול שיגרש את הטיגריס מפורטו-ריקו לתמיד.
בסוף העכבר הציע להתייעץ עם החבר הטוב שלו, הארנב. הרעיון מצא חן בעיני החברים כי ידעו שהארנב הוא החכם שבין חיות היער. הם באו אליו והוא הסכים לעזור להם להתפטר מהטיגריס.
החברים הקטנים שמחו מאוד.
כעבור יום הם ראו את הטיגריס ברחבת היער וקראו מיד לארנב. הארנב בא והציע לטיגריס התערבות.
"על מה מתערבים?" שאל הטיגריס. "על כך שאוכל לרכב על גבך" ענה הארנב.
"איזה שטויות" אמר הטיגריס "הרי אני בעל חי החזק ביותר ביער. אם תנסה לעלות על גבי, אטרוף אתך מיד."
"יתכן" אמר הארנב "אם לא אצליח לרכב על גבך, אסכים שתטרוף אותי. אבל אם אצליח, אתה מתחייב לעזוב את האי, ולא לחזור הנה לעולם."
"איזו בדיחה" חשב הטיגריס "בקרוב יהיה לי תבשיל ארנבים טעים" והסכים להתערב.
הם עמדו כבר ללחוץ ידיים להסכמה אך פתאום הארנב ראה שהטיגריס מחזיק צב בכפו. "בקטנים כאלה אתה מסתפק?" אמר "אינך יודע שכאן, בנהר, חי הצב הגדול ביותר שבסביבה?"
אמר הטיגריס "אני הצייד הגדול ומגיעה לי ארוחה גדולה" ומיד נכנס לנהר.
אמר הצב הקטן לארנב "תודה שהצלת אותי. אבל אינך יודע שבנהר הזה חיים צבים נשכנים?" "אני

יודע" ענה הארנב "אבל האם הטיגריס יודע?"
הטיגריס יצא מהנהר עם אף פצוע, כי הצב נשך לו. עכשיו הוא רצה להתנקם בארנב, לכן הלך לביתו והסתתר תחת השולחן.
כשהארנב חזר הביתה הרגיש בעקבות של הטיגריס לפני הדלת, וידע שהוא הסתתר בפנים. הוא קרא מיד "הי, טיגריס טיפש. כדי לתפוס אותי צריך יותר מאשר להסתתר תחת שולחן" והלך לו.
הטיגריס זחל החוצה וקילל את הארנב. "חיה נבזית, ואתה עוד רוצה לרכב על גבי!"
הארנב סיפר לידידיו ברחבת היער איך הטיגריס רצה ללכוד אותו ואמר להם להסתתר היטב בין העצים, כשירגישו שהוא מתקרב.
כשהטיגריס הגיע לרחבת היער הוא מצא שם את הארנב, שוכב על הארץ ומתאנח. הוא שאל אותו "ארנב, מדוע אינך בורח ממני?"
"הו, טיגריס ידידי, התעייפתי מהתעלולים שעשיתי לך. קח אותי הביתה ועשה ממני תבשיל ארנבים."
הטיגריס הופתע ולא האמין למשמע אוזניו. הוא שאל "אתה בטוח שתרצה שאוכל אותך?"
והארנב ענה "בטוח. נמאסו עלי החיים. התנהגתי לא יפה כלפיך. מגיע לי עונש".
הדבר מצא מאוד חן בעיני הטיגריס והוא אמר "אז קום ובו אתי הביתה. שם נכין סיר, נבעיר אש ונבשל אתך."
"אינך רואה שאין לי כבר כוח ללכת" יילל הארנב "תצטרך להוביל אותי על גבך."
הטיגריס מאוד רצה לאכול תבשיל ארנבים ולכן לא התלבט יותר, הרים את הארנב על גבו וקשר אותו, ליתר בטחון, בחבל חזק.
הוא כבר רצה לרוץ עם הארנב הביתה כשפתאום החיות יצאו מבין העצים. "הנה הארנב רוכב על גבו של הטיגריס!" קראו "הארנב זכה בהתערבות! הידד! עכשיו הטיגריס חייב לעזוב את האי פורטו-ריקו, כפי שהבטיח!"
"אלך, אלך" אמר הטיגריס המבוייש והתחיל לצעוד לכוון החוף. הידידים, חיות היער, לא ראו אותו חותר.
מאז אין טיגריסים באי פורטו-ריקו.